

Met de in 1997 aan de Commissie gegeven en in 1999 bevestigde opdracht worden „in wezen alle” door de MOL uitgevoerde producten beoogd. Momenteel wordt 99 % van de MAL-export vrij op de communautaire markt ingevoerd. De vrije toegang is reeds een feit voor de uitvoer van alle andere producten dan landbouwproducten uit de MOL naar de Gemeenschap. Na een eerste maatregel in december 1998⁽¹⁾, waarbij voor alle MOL een regeling werd getroffen die gelijkwaardig is aan de regeling van de overeenkomst van Lomé, beijvert de Commissie zich thans om bijkomende voorstellen uit te werken, welke zodra zij voltooid zijn aan de Raad zullen worden voorgelegd. Pas dan kan daarvan een kwantitatieve beoordeling worden gemaakt.

Die voorstellen beogen bijkomende, unilaterale concessies voor landbouwproducten welke door de MOL naar de communautaire markt worden uitgevoerd. Er zij op gewezen dat de minst geavanceerde of ontwikkelde landen reeds volgens het huidige mandaat, dat voor praktisch alle of „in wezen alle” geëxporteerde landbouwproducten geldt, zullen kunnen profiteren van meer toegang, zonder quota of tarieven, voor landbouwproducten.

Voor de enkele landbouwproducten die nog niet volkomen geliberaliseerd zijn in het voorstel dat de Commissie bij de Raad zal indienen, geldt in ieder geval een preferentiële toegangsregeling.

Zoals het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor de handel in maart 2000 aan het Parlement heeft medegedeeld, bieden de andere ontwikkelde partners beslist geen vergelijkbare toegangsregeling, terwijl de aantrekkingskracht van die markten zeer veel groter is dan die van de Gemeenschap, met name doordat de MOL-producten nog maar nauwelijks tot die markten zijn doorgedrongen.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (maart II 2000).

⁽²⁾ Verordening (EG) no 2820/98 van de Raad, van 21 décembre 1998, PB L 357 van 30.12.1998.

(2000/C 374 E/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0776/00
van Christoph Konrad (PPE-DE) aan de Commissie

(16 maart 2000)

Betreft: Subsidiëring benzineprijzen in Nederlands grensgebied

1. Is het de Commissie bekend dat in Nederland in het gebied bij de grens met Duitsland een prijsverlaging in twee zones (resp. 0-10 en 10-20 km van de grens) van de benzineprijzen door de staat wordt gesubsidieerd?
2. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat op grond van deze subsidies de verkoopprijs van benzine soms onder de aankooprijs van een groothandel aan Duitse zijde ligt?
3. Klopt het dat deze subsidies per 1 maart 2000 zijn afgeschaft?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(10 mei 2000)

1. De door het geachte parlementslid genoemde steunmaatregelen zijn reeds door de Commissie onderzocht.

Op 3 juni 1998 heeft de Commissie de onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag (ex-artikel 93) ingeleid ten aanzien van de overheidssteun die Nederland had toegekend aan Nederlandse tankstations in de grensstreek met Duitsland⁽¹⁾. Op 20 juli 1999 heeft de Commissie in deze zaak een beschikking gegeven⁽²⁾.

In deze beschikking wordt de steun voor 450 tankstations onverenigbaar verklaard met de gemeenschappelijke markt en wordt de terugbetaling ervan geëist. Subsidies voor 183 kleinere tankstations vielen daarentegen onder de toepassing van de de-minimis-regel en vormden geen steun.

Voor nadere bijzonderheden verwijst de Commissie het geachte parlementslid naar de bekendgemaakte teksten.

2. De Commissie kan, zoals in het bovenstaande geval, alleen maar constateren dat steun onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, wanneer deze steun de concurrentie vervalst en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloedt. De concurrentieverstorende effecten waarover het geachte parlementslid het heeft, zijn ook door de Commissie in haar beschikking vastgesteld en in aanmerking genomen.

3. De Nederlandse regering heeft de Commissie meegedeeld dat de regeling per 1 februari 2000 is afgeschaft.

(¹) PB C 307 van 7.10.1998, blz. 10.

(²) PB L 280 van 30.10.1999, blz. 87.

(2000/C 374 E/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0781/00
van Roger Helmer (PPE-DE) aan de Commissie

(16 maart 2000)

Betreft: Voedselautoriteit

Tijdens de vraag-en-antwoordvergadering van de Milieucommissie van 23 februari 2000 over de voorgestelde instelling van een „voedselautoriteit” maakte commissaris Byrne duidelijk dat hij van mening is dat de voorgestelde instantie zich niet alleen met normen voor voedsel dient bezig te houden, maar ook met voedings- en dieetvraagstukken. Hij voegde daaraan toe: „zodat de voedselautoriteit niet slechts vanuit een ivoren toren griezelve verhalen vertelt”. Voorts verklaarde commissaris Byrne dat de voedselautoriteit gebruik dient te maken van adviserend onderzoek dat door externe organisaties in de lidstaten in opdracht kan zijn gegeven.

Kan de Commissie met deze opmerkingen in gedachten meer zeggen over deze duidelijke gelegenheid om een en ander in een ruimer kader te bezien? Meer in het bijzonder, stemt de Commissie ermee in dat het nodig is om informatie ter vermindering van ziekterisico's op de verpakking van voedsel toe te staan en aan voorschriften te binden, zodat de klanten positieve gezondheidsinformatie ontvangen in verband met voedsel?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(3 mei 2000)

Zoals wordt aangegeven in het door de Commissie op 12 januari 2000 goedgekeurde Witboek over voedselveiligheid (¹) zal naar verwachting in september 2000 een voorstel worden gepresenteerd voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad over voedingssupplementen.

Op dit moment stelt de Commissie een diepgaand onderzoek in naar voedingssupplementen, ter voorbereiding van een dergelijk voorstel. Het is niet eenvoudig de geachte afgevaardigde op dit moment informatie te doen toekomen over de strekking van het voorstel, aangezien de werkzaamheden zich nog maar in de beginfase bevinden.

Wat de standpunten van de Commissie over claims inzake de vermindering van de risico's van ziekten betreft, wordt de geachte afgevaardigde verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-232/00 van mevrouw Thomas-Mauro (²).

(¹) COM(1999) 719 def.

(²) PB C 303 E van 24.10.2000.

(2000/C 374 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0786/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Raad

(16 maart 2000)

Betreft: Justitiële samenwerking op het gebied van pedofilie

Met de invoering van een samenwerkingsbeleid op het gebied van justitie en binnenlandse zaken in het Verdrag van Maastricht is een essentiële stap gezet in de richting van de Europese integratie.

Het is namelijk moeilijk te begrijpen dat in een Europa met een volledig vrij verkeer en vestigingsvrijheid de justitie nog onderhevig blijft aan starre grenzen.